

O BİLE!

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 11.03.2013 tarihli (168.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdüli'llahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selleme âla seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahibihi ecmaîn

Değerli kardeşler,

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizi uzaydan şöyle bir kuşbakışı Medine'sini izler gibi izlediğimiz zaman bakıyoruz ki sıradan bir insan değil. Allah'ın katında sıradan bir peygamber gibi tutulmamış. İnsan olmasına insan ama olağanüstü denecek farkların insanı sallallahu aleyhi ve sellem. Bu olağanüstülüğü sadece Kur'an'dan izlese bile, karşımıza o kadar farklılıkları çıkıyor ki. Melek gibi tutulmuş diyeceksin fakat melekler bile onun yanına yaklaşacak gibi değil. Bütün peygamberler toplansa onların toplamından fazladır, diyeceksin öyle de değil. Bir başka, Abdullah'ın oğlu Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem bir başka!

Birkaç örnekle onun Allah'ın yanında ki değerini, Allah'ın karşısındaki büyüklüğünü değil. Çünkü o da Allah'ın kulu nihayetinde. Ama kulların içinde ki kulu Muhammed aleyhisselatu vesselamın farklılıkları var. Âl-i İmran Suresindeki bir ayet büyük bir ipucu veriyor. Allah Teâlâ buyuruyor ki, Allah Teâlâ bütün peygamberlere, peygamber olarak gönderildiğinde bir sözleşme yapmış. Bu sözleşmenin maddelerinden birisi, "Sen bir gün kulum Muhammed'i bulacak olursan ona tabii olacaksın tamam mı?" ifadesidir. Muhammed aleyhisselam peygamberler içinde bir peygamberdir ama bütün peygamberlerin vazifesi ona talebe olmaktır. Allah her peygamberden **ءَأَقْرَرْتُمْ** "Tamam mı?" diye söz almıştır. Sadece bu pencereden bakıldığında karşımıza başka bir peygamber çıkıyor. **ءَأَقْرَرْتُمْ** tamam, kabul mu, Muhammed'i bulduğunuz zaman ona tabi olacaksınız. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Musa aleyhisselam için "Musa bugün çıkacak olsa bana iman etmekten başka bir şey onu kurtaramaz." diyor. Hâlbuki Musa aleyhisselam da beş büyük peygamberden bir tanesidir. Allah'ın bu büyük peygamberi bütün peygamberlerin de sonuncusudur. Peygamberlik müessesesi - **خَاتَمَ النَّبِيِّينَ** "Peygamberlerin sonuncusu."- onunla beraber düğümlenmiş. Ve sadece Yemen'de, sadece Arap yarımadasında ya da Babil krallığında peygamber birisi değil. Sadece insanların peygamberi de değil. Rahmeten lil âlemin bir peygamber. Cinlerinde peygamberi, insanların peygamberidir. Hayvanlara da rahmet getirmek için gelmiş bir peygamberdir. Kardeşler yine Kardeşler yine Kur'an'dan takip ettiğimiz zaman, bakıyoruz ki Allah azze ve celle onun büyüklüğünü ve nasıl bir kul olduğunu anlayalım diye Hicr Suresinde müşriklerle olan mücadelesini anlatırken şöyle buyuruyor: **لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ** "Senin hayatına yemin olsun ey Peygamber onlar battı gidiyorlar". Dikkat edin. Biz bir şeye yemin edeceğimiz zaman vallahi billahi diyoruz. Allah'a yemin ediyoruz. Allah ise yemine muhtaç değildir. Yemin etse de etmese de bizim için bir şey değişmediği halde anlayalım diye iyi kavrayalım diye; **وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا** "Güneşe yemin olsun." diyor. **وَاللَّيْلِ وَالنَّجْمِ إِذَا سَجَى** yemin bunlar hep.

Allah dilediğine yemin ediyor. **وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَى** Çünkü yemin ettiği şey sıradan değil. Bakıyoruz ki burada **لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ** "Senin hayatına yemin olsun ey Peygamber" diyor. Anlaşıyor ki Allah'ın nazarında kul Amine'nin oğlu Muhammed o Abdullah'ın oğlu Muhammed Abdülmuttalip'in yetimi Muhammed bir insan, yetim büyümüş bir çocuk ama

لَعْمُرُكَ ‘senin hayatına yemin olsun ey peygamber’ tanısın kulları diye nasıl bir peygambere muhataplar. İnsan ama nasıl bir insan kul ama nasıl bir kul peygamber ama nasıl bir peygamber... Bunu tanısınlar diye sıradan bir peygamber olmadığını Kuran’ın birinci ayetinden son ayetine kadar bulmak mümkündür kardeşler.

Allah Âdem’den bahsedeceği zaman ظَآءَمَ’e hitap edeceği zaman عَی اسْكُنْ اَنْتَ وَرَوْجُكَ Ey Âdem diye çağırıp sen ve hanımın cennete yerleşin bakalım, diyor. Âdem diye çağırıyor. Dokuz yüz elli sene Allah diye yeryüzünü dolaşan haddi hesaba gelmez işkencelere muhatap olan ve asla taviz verip gevşemeyen Nuh aleyhisselama hitap edeceği zaman یا نُوحَ اَهْبِطْ بِسَلَامٍ tamam gel yerleş bakalım, diyor. Ve peygamberlerin babası, dedesi ve Allah’ın dostu halîlullah olan İbrahim’den bahsedeceği zaman “Ya İbrahim قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا rüyan doğrudur senin” diyor. Allah üç büyük peygamberlerden olan babamız Âdem aleyhisselam, peygamberliğin zirve şahsiyeti Nuh aleyhisselam ve Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin dedesi İbrahim aleyhisselamdan söz edeceği zaman ya Âdem, ya Nuh, ya İbrahim, diye çağırıyor. Allah şu koca Kur’an’da binlerce ayetin kendisine hitaben zimmetli olarak inen Muhammed aleyhisselamı bir kere Muhammed diye çağırıyor. يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ‘Ey peygamber’ diye çağırıyor. Çünkü bir insana ismi ile hitap etmek ona bir mevki koymaktır. Siz Ahmet diye birisiyle okul bitirdiyseniz ‘Ahme’dim canım Ahme’dim’, sizden önce mezun olduysa ‘Ahmet Ağabey’, koltuk sahibi ise ‘Ahmet Bey’ diye hitap edersiniz. Hiçbir zaman Ahmed diye çağırılmazsınız. Bu nezakete aykırıdır. Çok üstün biriye daha üstü olmayan bir koltukta oturuyorsa ismini anmazsınız, ‘Efendim, nasılsınız beyefendi’, diye hitap edersiniz. Medeni kimliğinize bağlı olarak tabii. Böyle bir eğitilmişliğin yoksa adamı ‘lan’ diye de çağırırsın. Hani medeniyetine hitap etmesi bakımından söylüyorum.

Allah kullarına terbiye öğretmek ve peygamberlerine nasıl hitap edileceğini öğretmek için onların kulluklarını perçinlemek için onları ya Âdem, ya Nuh, ya İbrahim, diye çağırır. Ama hiçbir kere ey Muhammed diye hitap etmedi. O çünkü hiç İbrahim değil, Nuh değil o dokuz bin sene bile kalsaydı Nuh, Muhammed başka bir Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem. Yeri başka onun. Onun için Kur’an, يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ öyle Muhammed kelimesi Kuran’da var. Muhammedun Resulullah, Muhammed Allah’ın elçisidir diye var. Ona hitap ederken ‘hişş Muhammed’ yok. Neden? Kul olduğu halde onu da bir ana karnında dokuz ay taşımış olduğu halde bilsinler ki la ilahe illallah Muhammedun Resulullah derken şu Allah kelimesinin yanı başındaki isim boşuna bir isim değildir. Bunu bilsin kulları diye. Anlasınlar diye. Kimin ümmetisin bu sünnet kimin sünnetidir. Senin örneğin kim sana Allah لَقَدْ كَانَ لَكُمْ لَفَدْ Allah’ın peygamberinde sizin için çok güzel bir örnekliğiniz var ona bakın” derken kimi gösteriyor anlayalım diye bu ayrıntıları bize işaret etmiştir.

Şimdi kardeşler,

Gördük ki Resûlullah derken Muhammed aleyhisselatu vesselam derken sıradan bir insanı bırak sıradan bir peygamberi bırak sıradan bir meleği bırak bir başkasıyla muhatapız biz. Nihayetinde Allah’ın nazarı üzerinde olan ve her türlü iltifatı her türlü alakayı Allahu Teâlâ’nın çok üstün seviyelerde gösterdiği birisine muhatapız biz. “sen olmasaydın şu eflaki yaratmazdım, kâinatı yaratmazdım” meşhur ama aslı olmayan bir söz var. Hadis olarak böyle bir şey yok. Ama muhteva olarak var. Görüyoruz. Allah, binlerce kere bize gösterecek tarzda

Muhammed sen bir başkasın diye, hitap ediyor. Ama öyle bir hadis yok ortada, aslı olmayan bir söz. Çünkü Allah'ın kimseye borcu yok ki onun hatırına bir yatırım yapsın. Zaten öyle olsaydı Allah Teâlâ hiçbir şey yaratmazdı. Bu sebeple böyle bir söz yok. Ama realitede مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ "Muhammed'e uyan Allah'ı bulur." var. Gerçek böyle. Buna rağmen kardeşler buna rağmen bütün bu saymakla bitip tükenmeyecek üstünlüklere seçilmişliklere güzelliklere ve Allah'ın nazarında ki büyük değere rağmen, sıradan insan değil. Sıradan bir peygamber değil. Sıradan bir melek bile değil. Ama sıradan insan gibi dertler çekmiş birisi. O bile, sıradan birisinden daha çok sıkıntı çekti. Sıradan bir adam değil. Peygamberlerin yanında oturacağı birisi değil. Hürmet ve saygı gösterisi olsun diye adı bile anılmıyor ama yetim doğdu, baba yüzü görmedi. Annesinin elinden üç gün üst üste tutamadı. Anasıyla teyzesini ziyarete gittiği yolda öksüz kaldı. Dedesinin elinde yetim bir çocuk kaldı. Dedesine razı olacaktı o öldü. Amcasına kaldı. Sıradan peygamber değil. Emsallerinin çekmediği kadar sıkıntı çekti. Göğsü defalarca yarıldı. Defalarca kalp ameliyatı geçirdi. Sütanesi Halime'nin yanındayken kalp ameliyatı oldu. Miraçtan önce kalp ameliyatı oldu. Hiçbir kolay hayat yaşamadı. Babasız doğdu. Zaten çok uzun zaman geçmeden anası da öldü. Çocukları çok hastalık çekti diyemeyeceğim. Hayatında, torunları hariç altı çocuk gömdü. Hatice'nin hatırası kızlarıyla oturup bir hasret bile gideremedi. Sıradan insan değildi. Allah'ın en yüksek makamına ayakbastı Sidretü'l Müntehaya ulaştı. Ama sıradan insanlardan daha fazla dert çekti. Değerine bakıp çektiği sıkıntıları incelediğimizde hiç anlam vermek mümkün olmayan şeylerle karşılaştı. Çünkü biz insan olarak iyileştikçe kalite arttıkça sıkıntı da olmaz diye hesap ediyoruz. Bizim formülümüz böyledir. Hâlbuki ona bakıyoruz kalite de oklar yukarıyı doğru gösterdikçe -o hani ekonomik göstergeler var ya şu arttı bu azaldı diye böyle bir ok geliyor bir iniyor bir çıkıyor o oklar büyüdükçe- aynı paralelde sıkıntılarında büyümüş. Mesela biz değerlendirirken bir zat sadece beş vakit namaz kılıyorsa herhalde kalp krizi geçirir. Solunum sisteminde arıza olur. Çocuğu merdivenden düşer. Ama adam bir de tarikata girmiş gece teheccüde de kalkıyor tespih de çekiyorsa herhalde onun çoluk çocuğu bir daha hasta olmaz. Duayla hepsini düzeltir zaten! Veyahut onun astım hastası olması mümkün değil. O bir huu dedi mi mangalda kül kalmıyor. Niye hasta olsun ki, ciğerlerinde niye sıkıntı olsun, diye hesap ederiz. Dönüp Kur'an'ın birinci sayfasından son sayfasına kadar şu Allah'ın tazim ile bize gösterdiği onun üstüne bir melek bir peygamber yok dediği peygamberine baktığımız da ise o azamet yükseldikçe sıkıntının ağırlığının büyüdüğünü görüyoruz. Şöhret şöhreti de vardı. Büyük bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Ama sıkıntılarla doğdu. Sıkıntılarla yaşadı. Tam kırk yaşında zengin bir kadınla evli birisi olarak heh şimdi işte yakaladı rahatı deyince peygamberlik geldi. Öyle tarikata filan girmede. Gökler yüreğine girdi onun. O bir tarikata girmede. Bir vakfa üye olmadı. Allah İnsanlığı bağrını açıp bağrına koydu. Peygamber bu demek zaten. Âlemlere gelmiş bir peygamber olduğu için de o açılmış yüreğine milyarlarca insan ve sayısını Allah'ın bildiği kadar katrilyonlarca cin koydu. Bütün bu insan ve cin nevi yüreğine sıkıştırıldı onun. Peygamber oldu tayin gerçekleşti. Şimdi artık herhalde Ebu Bekir'de hizmetinde, dostları da var. Ashâbı da var! Onlara da cennette müjdelenmiş hayatlar vaad etti derken sıkıntı başladı. Sıkıntısı bin ağır tonajda bin kiloda idi, milyar kiloya çıktı. Sadece ölçü olarak filan ayeti indirmek için gelen vahyin ağırlığı bile alınacak olsa, dayanılmaz sıkıntılara katlandı. Bir defasında bir sahabe ayaklarını uzatmış oturuyor vaziyette iken aleyhisselatu vesselam Efendimizin'de ayağı onun üzerindeydi. Ya espri yapmak ya da ayağını masaj ettirmek için sahabenin ayağının üstüne ayağını koymuştu. O sahabe diyor ki.

Bir ara karşımızdaki dağ kaldırıp ayağımın üstüne koydular zannettim ve ayağım koptu diye hesap ettim. Ne olduğunu anlayamadım. Bağıracağım bağırımıyordum. Ne olduğunu anlayamadım. Bir dağ kondu ayağıma zannettim. Baktım ki aleyhisselam Efendimiz'in yüzünden terler boşalıyor. Ne oldu nedir anlamadık biraz sonra bir rahat nefes aldı. Meğer Cebrail ayet getirmiş. Binlerce ayet böyle indi onun üzerine, camisine imam olmadı. Öyle arkana panoları koyup panoların gölgesinde seni şuraya tayin ettim buraya tayin ettim diyen bir müftüsü olmadı hiç.

Allah'ın yarattığı bütün insanların kıyamete kadar doğacak yaşayacak insanların ve cinlerin derdini göğsüne yüklediği bir peygamberlik göreviyle görevlendirildi. Sıkıntı üzerine sıkıntıyla karşılaştı. Cennet için çıktığı yolda cehennem gibi şartlar da cennete gitti. O şerefli ahlaklı bir ailenin çocuğu oldu. Ve hayatında bir kere şaka vari yalan bile konuşmadığını herkes bildiği halde düşmanları bile bildiği halde yalancılık, sahtekârlık toplum bozuculuğu vesaire gibi en adi şeylerle itham edildi. O ahlak abidesi şahsiyet bu sözleri duyduğunda teğet geçip gitmedi herhalde yüreğine zehir gibi indi. Elbette bu sözler kulağından kurşun gibi inip kalbini ezdi. Eziyetlere katlandı. Ben Allah'a davet ediyorum. Sizi cennete çağırıyorum dedikçe karşısındakiler alay ettiler. Baskı yaptılar. Ona baskı yaptılar, etrafındakilere baskı yaptılar. Kardeşler bunlar bildiğimiz şeyler. Bunların hepsini biliyoruz. Bunlar için hususi brifing almamız gerekmiyor. Neler çektiğini biliyoruz. Aç kaldığını biliyoruz. Açlığa muhatap oldu. Bir ay, iki ay değil. Kıtlık olduğu içinde değil. Etrafı kuşatılıp kendisine yiyecek ulaştırılmayacak bir bölge de muhasara altına alındığı için aç kaldı. Üç yıl açlığa katlandı. O ve muhasara altındaki iman eden bir avuç sahabesi ağaçların köklerini kazıp bulup kök yemek zorunda kaldılar. Sıkıntı, hastalık çekti mi? Hem ne hastalıklar çekti. Abdullah İbn-i Mesud'a son hastalığını yorumlarken sizden iki insan kadar dayanıyorum dedi. O hastane de serum takılmış ve benim hastalığının bir eşi benzeri yok çok fena, diyene cevabı bu. İki sizin kadar, bir insanın katlanacağı hastalığın iki katı kadarı hastalığa katlandı. Ailesinde o mübarek yuvaya nikâh şahidi Cebrail olan mübarek yuvaya huzursuzluk girdi mi? Girdi. Hanımlarından dertlendi mi? Dertlendi. O hanımından rahatsız olup öbür hanımına gidince ah zavallı kocamı nasıl üzerler deyip orada rahat etti mi? Yoksa ikiye mi katlandı sıkıntısı, ikiye katlandı. Hanımları birleşip ne yapıyoruz biz ne rezillik bu yahu bizim evimize Cebrail geliyor tövbe istiğfar edelim mi dediler sendikalaşıp hak mı aramaya kalktılar? Sendikalaştılar. O bundan kahroldu mu, oldu. Mübarek yüzü tebessümü kaybolmuş güneşin akşam söndüğü gibi oldu mu, oldu. Şu fani dünya da bir gün sabah ve akşam şöyle ısıtılmış bir çorba yiyebildi mi altmış üç senelik zaman zarfında hiç nasip olmadı. Belki peygamber olmadan önce hele Hatice'si ile bir araya geldikten sonra bir çorba içmiştir. Ama Allah'ın adına insanlığın son umut gemisi olan İslam'ın devletini kurduktan sonra bir günde iki çorba içti mi, içemedi. İnsanlığa açtığı umut kapılarından kendisi hiç giremedi. Fakirler, dullar, yetimler, huzur buldular onda, o huzur vermekten huzura vakit bulamadı. Ama kim bu, bu Allah'ın Muhammed diye çağırmadığı biri. Adını anmaya kıyamadığı birisi. Şu sevgi anketleri onu göstermek için yukarı doğru dizilse güneşe kadar uzayacak, öyle seviliyor. Çektiği sıkıntılarda okun yanından gösterilmeye başlandığında insanlık boyutunu aşıyor. Çekti mi bu kadar, çekti. Bütün bu sıkıntıları çekerken mesela filan hatayı zamanında yaptığı için şöyle bir yanlışa zamanında bulaştığı için Allah'ta onu ahrete günahlarıyla gelmesin dünya da temizleyeyim diye mi kanser etti. Şimdi ki benzetmeler açısından söylüyorum.

Filanca zat kanser oldu üç sene tedavi gördü öldü. Biz onu yorumlarken kullandığımız ifadelerden biri olarak işte gençliğinde de şöyle işler etmişti zaten. Rabb'ine temizlendi gitti diyoruz. Bunun için ne diyeceğiz? Ne etmişti? Âdem babasına kadar nikâhı olmayan bir kadın analarında nenelerinde yok. Geçmiş güneş kadar parlak Elham. Öyle bir peygamber. Eli harama hiç değmemiş. Gözü haram görmemiş. Ona çocukluğundan itibaren bir insan nevi bir insan yavrusu beni şöyle üzdün dememiş. Hiçbir deve beni üzdün diye şikâyetle bulunmamış. Üstelik develer ona sığınmaya gelmişler. Develere bile rahmet olmuş. Hep sevilmiş. Düşmanları bile sevmiş. Ebu Cehil ki onu bu dünyadan gidermek, mübarek vücudundan ruhunu almak için ömür harcadı melun, ömür harcadı. Oğlu, Ebu Cehil'e "Baba bu Muhammed'le alıp veremediğimiz nedir? Hakikaten bu adam bizi kandırıyor mu?" diye sorduğunda ki en iyi şahitlik bir insana düşmanının yaptığı şahitliktir. Ebu Cehil'den iyi düşman nerede bulunur bu dünyada en büyük düşman. Ne cevap verdi o zaman "Oğlum Muhammed'in yalanı olmaz ama o peygamberlik bizim aileye yakıştırdı, biz onun ailesine giremeyiz." dedi. Ebu Cehil'in de hayran olduğu ahlak sahibi ama Ebu Cehil'in çekemediği sıkıntıları çekti. Ebu Cehil bu dünyada onun kadar sıkıntı çekmedi. Keyifli bir hayat yaşadı. Kafası kopunca da geberip gitti. Ölürken de eziyet çekmedi. Ashâb-ı kirâm kafasını anında kopardı. Şöyle kolunu ayağını koparıp kan akmasından kaybolmadı. Ne oluyor arkadaşlar? Sevilmişte, sevilmişliği hak etmede ölçüsüz denecek düzeyde büyük bir makam sahibi. Doğduğundan itibaren altmış üç senenin her gününe dağıtıldığında dayanılması zor sıkıntılar çekmiş. Hatta ve hatta her şeyi bir kenara bıraktım. Yetim doğdu bunu kabul ettik. Açlık, sıkıntı kabul ettik. Dedesi İbrahim'in emaneti, hatırası olan evi bırakıp hicret etti kabul ettik. Çocukları öldü, salgın hastalıktan gitti dedik, kabul ettik. Müşrikler toplandılar Medine'de boğmaya kalktılar, gâvurluk ne edecek başka ne edecek bu akrep bunun için yaratılmış dedik kabul ettik. Hanımları eziyet ettiler, bunalttılar, sinirlendirdiler ne edecek kadınlar biraz haklı, onlar da bunalmıştı zaten geziye götürmemişti onları dedik onu da kabul ettik. Markete çıkarken onları götürmüyordu. Onlar da, bizi niye götürmüyorsun, dedi. Böyle yaptılar dedik, kabul ettik. Bunu da kabul ettik. Bir şeyi nasıl anlayacağız? Hepsini kabul ettik, anladık, aklımızda bir yere koyduk. Doğru hakikaten böyle olur dedik. Her şey dâhil. Bir şeyi nasıl anlayacağız? Ebu Cehil'in düşmanlığının bir anlamı var, Ebu Leheb'in yaptığının da bir anlamı var. Ebu Leheb'in eli kurudu gitti zaten. Fakat sana anam babam feda olsun ya Resulullah deyip ve ondan sonra da Uhud da hendekte göğsünü ikişer metrelik mızrakların önünde çelik siper gibi geren ve fiilen de Resulullah'a isabet edecek okları bağrına batırıp onun hayatına hayat katan, çocuklarını poşete koyup senin olsun ya Resulullah deyip ona emanet eden, hediye eden, mallarını ona ve onun arkadaşlarına hediye eden ve peygamberlerini sevdikleri ona fedakârlık yaptıkları, onun için her türlü hizmete hazır oldukları Kur'an ayetleriyle sabit olan, hikâyelerle menkıbelerle, varsayımlarla, savaş anekdotlarıyla filan değil, Kur'an'ın "Evet, siz peygamberinize hizmet ediyorsunuz, iyi işler yaptınız, güzel hicret ettiniz, güzel ensar oldunuz." dediği ashabında niye eziyet gördü? Hadi hanımlarını anladık, aile ilişkidir bu ilişki böyle yürür, bunu anladık. Hanımlarından niye sıkıntı gördü, bunu biliyoruz. Çocukları niye öldü, bunu yorumlayabiliyoruz. Açlık niye çekti bunun bir manası var. Bizans ona niye komplo kurdu bu belli. Ona can veren ashâbı niye sıkıntı verdiler. Neden mescitte, onun huzurunda birbirine girdiler? Benim sağlığında mı başladınız diye niye endişelendi? Neden münafıkların organize ettiği ve yeryüzünde hiçbir

canlının kabul etmeyeceği kadar adi, sefih bir iş olan mübarek hanıma iftira kampanyasına ona can vermeye hazır insanlar nasıl katıldılar? İki şeyden dolayı:

- 1- Allah onun dayanma kapasitesinin büyüklüğünü kullarının gözünün önünde yüzlerce alternatifli eziyetlerle insanlığın şahit olacağı bir olay haline getirmek istedi. Sadece müşriklerden Ebu Cehil'lerden sıkıntı çeken ama ashâbıyla hiçbir sorun yaşamamış olan bir peygamberin ümmeti olsaydık şimdi Yahudisi, Siyonisti, Hıristiyanı gittikten sonra biz Müslümanlar olarak hâlâ imtihanında olmamızın anlamını çıkaramayacaktık. Düşman ve imtihan olarak Allah'ın bizi test etmek istediği nokta olarak hep Siyonizmi görecektik. Tıpkı Selahaddin gibi. Selahaddin müşriklerin ve İslam düşmanlarının kökünü kazıyıp gemili, gemisiz denize sürdükten sonra onları Selahaddin'in çocukları bu savaşın ve imtihanın bittiğini zannettiler de Selahaddin'den elli sene sonra İslam'ı yüz bölünmüş devlet haline getirdiler. Asıl imtihanı anlayamadılar. Hâlbuki onlar, Resulullah aleyhisselatu vesselamın üzerinden Allah'ın imtihanını anlayacak olsalardı müşrikleri Bedir'de doğradıktan sonra, Tebuk'te kovaladıktan sonra, Hendek'te Allah'ın yardımıyla onları rüzgârla Mekke'ye püskürttükten sonra Resulullah'ın mihrabında namaz kıldırıldığı mescitte bile imtihanın hâlâ devam edeceğini anlamış olsalardı Akdeniz çöplüğüne attıkları Hıristiyan sürülerinden sonra asıl imtihanın başlayacağını da anlamış olacaktı. Siret-i Nebi'yi ve Resulullah'ı aleyhisselatu vesselamı kutlu doğum haftalarında sadece nostaljik duygularla ah yetimim vah yetimim diye anan anlayışla andıkları için Selahaddin'in o büyük mirasından büyük bir afet çıkardılar. Bu anlayış devam ettiği için de filanca zat hafız, filanca zat âlim, hadisler bilir, onun orucunun hesabı yok, onun oruç tutmadığı günler olabilir, genelde hep oruçludur ama oğlu insanlığın baş belası. Nasıl olabilir bu? İşte öyle olur. Tam öyle olur. Filanca haram yememiş, şüphelilere de yanaşmamış, zaten oruçlu, bu adam niye mide kanserine yakalanmış, niye bağırsak kanserine yakalanmış diye neden düşünüyoruz? Bundan dolayı. Hâlbuki mümin 'Benim Peygamberim bile' deyip bir anlayış bandı açmalıdır.

Allah birinci sebep ile bu manzarayı gözlerimizin önüne sererek bu dünyada bulunuşumuzun asıl maksadını bize öğretmiş olmaktadır. Evet, kulluk yapmak için, iyi mü'min olmak için gönderildin ama mü'min olmanın sabaha kadar namaz kılmanın, oruç tutmanın, infak etmenin ücretinin ödenme yeri burası değildir. Eğer Allah Abdullah'ın oğlu Muhammed aleyhisselama şu dünyada iyi mü'min olmanın ücretinin katrilyonda birini dünyada verecek olsaydı herhalde o kanatlanmış olarak gökyüzünde dolaşır. Allah'tan bir kuruşunu bile almadı ben ücret yerine seni tercih ettim dedi. Allah'ta onu istiyordu zaten onun önüne ücret olarak öyle elli dolar yüz sent filan gelmedi. Baş veznedar baş muhasip gelip ey Muhammed şu dağların önünde altın olarak akmasını ister misin diye sorduğunda ben Rabb'imi isterim dedi. Hâlbuki gönderin, ashâba da veririz, fakir fukarayı da doyururuz. Bir vakıf filan kurarız dese, haram değildi. Bu cenneti istemiyorum demek değildi. Bu bir tenezzülsüzlüktür. Eline başka yollarla geçen üç tane uyduruk yarısı bakır altını da zaten bir namaz vaktinden öbür namaz vaktine kadar elinde beklemedi, tutmadı. Öğle namazını kıldı ikindi namazı olmadan hesabında ne varsa onu verin verin kalmasın diyen bir mantığı vardı. Uhud dağı önüne altın olarak aksaydı bu fakir fukaranın lehine olurdu. Ama bu onun hesabına

yatırılacaktı. Onun hesabına yatırılınca cennetteki ödülün katrilyonda birini almış olacaktı. Bir bunu görmek istedi Allah.

İki sebep var dedik. İkincisi de Allah kanun koymuştur. Nedir bu kanunu; ne istiyorsan onun bedelini ödeyeceksin. Öyle sen öldün oğlunun da tanıdık hafızları vardı. Onlarında sesi güzel arkadaşları vardı. Toplandılar sen mezara kondun, ondan sonra açtılar ağızlarını bir şeyler okudular ettiler. Ondan sonra da haydi kaldır elleri şimdi, âmin ya Rabb'i bu adam var ya bunun için böyle sıradan cennete razı değiliz. Sesi güzel hafız çünkü bunlar Firdevs, Adn cennetleri oralardan bir yer ayıralım! Sonra peygamberinin hemen yanı başına... Böyle uzak parsellere de razı değil, yanı başına! Ömer'lerle, Ebu Bekir'lerle, Ali'lerle sarmaş dolaş muhabbetlere, bu kadar hafızın ricasının da geri gönderilecek hali yok! Velhamdülillahi Rabbi'l âlemin. Bu, tiyatrodan böyle olur. Allah'ın kanunu ne? Ne istiyorsun, dilekçende ne yazıyor Firdevs. Allah cennetleri niye böldü. Niye birine Firdevs diyor birine Adn diyor, niye Kevser diye bir nehir var. Niye biliyor musun? Biri geldi, ya Resûlullah Allah için üstümdeki gömleğim hariç her şeyim fedadır dedi. Biri de saydı saydı eski paralardan bir tanesini çıkarıp verdi. Beş verecek ama eski para olsun neyine gerek yenisi daha cazip duruyor. Olur da, o arada tedaviden kalkar bari sadakaya gitmiş olsun. Aynı mı ikisi aynı mı? Biri namaza durdu, namaz da ayağına batmış ok parçasını çıkardılar anlamadı onu. Öbürü de namaza durdu, hemen filan yere sakladığı paranın nerede olduğunu hatırladı. Birinin çocuğu öldü, bunun dedesi seksen beş yaşında daha yaşıyor çocuğum daha sekiz yaşındaydı Azrail çocuğu niye aldı, dedi. Öbürü de attan düştü, doktorlar kangren oldu diye ayağını kestiler o acıyı unutmadan oğlu öldü. Açtı ellerini, "Rabb'im, dedi. Üç çocuğum vardı birini aldın iki bıraktın. Ellerim, ayaklarım dört organım vardı birini aldın, üçünü bıraktın sana şükredilmez de ne edilir." dedi. Bununla çıban çıktı parmağında; "Düğüne üç gün kala, toplantıya üç gün kala çıban çıktı pansumanla mı dolaşacağız, ne bu çektiğimiz mikrobik dünya." Diye fırtına koparan aynı mı? Bu fark nereden kaynaklanıyor? Müracaat ettiğin daire kuzeye bakıyorsa firma kırk lira istiyor senden güneye bakıyorsa daha çok güneş göreceği için kırk beş lira istiyor. Bir deprem kararnamesiyle yerle bir edilecek dairenin bile kuzeye bakarıyla güneye bakanının fiyatı farklı. Bir de benim hayatta anlamadığım komik işlerden biri belediye uyduruk bir park yapar. Nerede bir melanet, deli varsa o parkta toplanırlar. Parka bakan daireye de şerefiye vergisi alıyorlar. Bir de sen parka bakıyorsun parktaki gürültüden uyunmuyor. Üstüne devletin tazminat ödemesi lazımken oraya şerefiye vergisi alıyor. Bir de dünya da bile aslı çöplük olan Karun'a bile kalmamış olan şu dünya da bile parka bakan dairenin fiyatı farklı, kuzeydeki daire çok rüzgâr alıyor diye daha ucuz, herkes güney tarafından daire almak istiyor. Cennette bu farklar nereden belli olacak. Allah Makam-ı Mahmud'un sahibi isen böyle yapıyor. Makam-ı Mahmud'un sahibisin, milyarlarca mü'min her gün beş defa milyarlarca mümin her gün beş defa kıyamete kadar yüzlerce milyarı aşacak bir şekilde:

اللَّهُمَّ رَبِّ هَٰذِهِ الدَّعْوَةَ التَّامَّةَ وَالصَّلَاةَ الْقَائِمَةَ اللَّهُمَّ أَنْتَ مُحَمَّدَانِ لَوْ سَبِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَأَبْعَثْهُ مَقَاماً مُحَمَّدَانِ الَّذِي وَعَدْتَهُ

إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

Yüzlerce milyar kere kıyamete kadar Allah'ım Muhammed'e vesile ver. Makamı Mahmud'u ver. Nedir Makamı Mahmud, Allah'a en yakın makam, kıyamet günü milyarlarca yüz

milyarlarca bu söylenecek. Bunun önceden bedelini ödedi de gitti. Onun için bu dua hak edilmiş bir duadır. Öyle cenazeden sonra ağıt yakmakla, ey köyümüzün çeşmesini yaptırmakta katkısı bulunmuş olan filanca mübarek ölü, bırak o edebiyatları bırak, güya köyün çeşmesi yapılırken proje katkısında bulunmuş dev hayır sahibi mübarek. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem bu bedelleri böyle ödedi de Makamı Mahmud'un sahibi olarak Allah'a gitti. Onun için çocuklarımız niye hasta niye rahat bir nefes alamıyoruz? Etrafımızı küfür kuşatmış ve vakit bulsalar bir nefeste bizi öldürecekleri kadar üzerimize kin yağdırdıkları halde üç Müslüman bir araya gelip de bu kadar düşmanın ortasında sarmaş dolaş olalım diye bir vakıf kurup bir sene sonra niye kavga ediyoruz? Bu, bu sorunun cevabıdır. Allah'ın en büyük lanetinin sebebi olarak zinanın artık nikâhtan ve helalden daha yaygın hale gelen bir dünya da artık gözünü açsan zina, tutsan zina, yürüsen zina... Zinanın bir apartmanın merdiveninden rahat inilemeyecek kadar ucuzladığı bir zamanda Allah nasip etti de ikimizde Allah'tan korkan insanlar olarak cehennem deyince ödümüz patlayan kimseler olarak Allah'ın adıyla peygamberinin sünnetiyle mü'minlerin salihlerin şahitleriyle nikâhladığımız yuvamızda niye mini bir cennet hayatı yaşayamadığımızın cevabıdır bu. Yahu kardeşim adamlar helal nedir, haram nedir bilmezler. Nikâhları var mı yok mu belli değil. Her sene evliliklerinin dozajı artarak gidiyor. Adamlar, uçacaklar, kanatlanacaklar. Burada şu iyi kul bu iyi kulla evlenir filan şeyh efendi dualarını yapar. Dualar, hatimler, düğün töreni değil mübarek miraç töreni gibi törenlerle evlenir. Ay geçmez alsana bir kötü haber o ondan bir bela bulmuş, bu bundan bir bela bulmuş böyledir bu kanun. Çünkü burası cennet değil cennet kazanma yeridir. Burası Medine bile olsa Makam-ı Mahmud toprağı değildir. Gerçekçi ol buralar Makamı Mahmud'a ulaşma toprağıdır. Aklını başına al. O başının belası kadın, o başının belası kocan seni yükseltmek için Allah'ın sana gönderdiği fırsattır bunu böyle bil. Ardı ardına çocuklarının yakalandığı müzmin hastalıklar senin Ramazan'da yaptığın duaların gereğidir. Yoksa Allah'a istemediğin halde "Ya Rabbi bana Firdevs'i nasip et." diye yalan mı söylüyordun. Yoksa sen Cemaat hep bir şey istiyordu biz de arkadaşlar ne istiyorsa bana da onu gönder mi, demiştin. Hani yabancı bir lokantaya gidersin de menüyü sorarlar. Tanımadığın yemekler vardır. Bizimki de arkadaşınıkinden olsun, der. Sanki tanıdı da bizimkide arkadaşınıkinden olsun hâlbuki ne olduğunu bilmiyorsun. Acaba nedir? Yeriz herhalde diye düşünür gibi cenneti de öyle mi zannetmiştin? Yani "Ebu Bekir bir şeyler istedi de Ya Rabb'i Ebu Bekir'inkinden bize de gönder, bizi de oraya al. Ay iyi bir fırsat iyi bölümdür herhalde oraya gideriz." diye mi düşündün. Efendi eğer Ebu Bekir'sen, bir gün, ben Muhammed aleyhisselama kızımı verdim diye kanatlanıp uçacak şöyle gökyüzüne elin degecek kadar mutlu olacaksın. Peygambere kız verdik kime nasip olur diyeceksin. Öbür günde bir haber gelecek ki gömülecek toprak arayacaksın. Gözlerin de ağlamaya bile mecal olmayacak. Öbür gün bir haber gelecek ki Allah ayet indirmiş. Meğerki bu iftiraymış, yine sevineceksin imtihan bu sefer başka türlü olacak. Diyecekler ki sana: "Sevindin ama şu kızına ait iftirayı yapan adam var ya senin yardımlarınla yaşayan bir adam". Bu sefer "Ona kuruş yok. Bir daha gelmesin kapıma. Edepsiz senelerdir ona bakıyorum o benim kızıma Peygamberin hanımına iftira etmiş. Dili kurusun. Onu bir daha görmeyeyim." Diyeceksin. Herkes sana "Haklısın tabi. Kargayı ne besliyorsun." diyecek. Bir gün sonra Allah ayet indirecek, "Siz Allah'tan hatalarını zızz affını istiyorsunuz da size karşı suç işleyenleri niye affetmiyorsunuz." diyecek ve bir şok daha geçireceksin. Sonra Resulullah'a gideceksin, "Affettim Ya Rabb'i, helal olsun, gelsin yardıma devam edeceğim." Diyeceksin. Al sana

imtihan. Öyle hacı efendi nin camiye gelip “Ulan kuruş yoktu damat ettik. İç güvey gibi aldık. Heh be kızıma ne etti! Düğün masraflarını da vermişim haram olsun.” Dediği gibi değil. Yok öyle! O Ebu Bekir’in metodu değil. Ebu Bekir’in metodu o değil. Derdi biten insan, hesabı dürülmüş insandır. Yetim doğdu. Vefat ederken de “O Yahudinin bana yedirdiği zehirli et var ya hâlâ ciğerlerimde hissediyorum.” Dedi. O zehiri içinde üç sene taşımış. Davası için. Bunlar Makam-ı Mahmud’u hak eden olduğunu ispat için Allah’ın önüne koyduğu imtihandı. Neyini imtihan edeceksin. Allah, Âdem aleyhisselam yaratıldığında onun Medine’de Peygamber olacağını karar vermişti. Olsun kulları görsün ki bu sıkıntılar hep bizi buluyor demesinler. Kimseyi sıkıntı bulmuyor kardeşim. Sen istedin, Allah’ta faturamı gönderdi. Bu kadar su harcamasaydın. Hiç musluğunu açma sana fatura gelmez. Hem şarıl şarıl su akıtacaksın hem de bu fatura niye geliyor diyeceksin.

Mümin belalı insan değildir ama belalara tahammüllü insandır. Mümin bilir ki Allah’ın mülkünde Allah murad etmedikten sonra hiçbir karıncanın o minicik ayağını bir adım öne atması bile mümkün değildir. Tesettürlü ahlaklı iffetli Kur’an bilir bir kadın olarak bunlar benim başıma niye geliyor demeyeceksin. Allah tesettürlü olduğum için iffetli olduğum için gece Kur’an okuduğum için eşime Allah için eş olduğumdan, bunları ihlâs ile yaptığımdan dolayı son bir onay alıyor. Bunların sahibi sen misin diye son bir görmesi lazım. Yıllardır çekiyorum evet, her duanda yıllardır cennet diye diretiyorsun. Gençken “Cennet ver ya Rabb’i deyip de şimdi istemem zaten dairemiz çıktı biz aldık. Taksitle ödedik .” mi diyorsun. Sen kırk sen önce de “Ya Rabb, beni Aişenin komşusu yap başka bir şey istemem.” demiyor muydun? Şimdi “ Yaşlanınca bizi Aişe’nin yanına almazlar o genç kadındır, başka hanımın yanına koy “ mu diyorsun? Aynı duanı elli senedir yapıyorsun. Elli senedir bin kere Allah’tan beni filan yere koy diye dua ettin bin kere de denedi seni Allah, bir kere cennetten banane de bakalım, bak bir derdin olacak mı? Bir daha adam yerine koyma sen, senin dosyanı melekler şöyle bir kapatsınlar bak bir sıkıntın kalıyor mu o zaman? O zaman rahat edersin kaydın düşülür taburcu edilirsin kurtulursun. Taburcu olmak gibi bir derdin varsa bir sıkıntı yok.

Kardeşler,

Ne gördük en başta, hiç tartışılmayacak bir şey var ki Allah Muhammed sallallahu aleyhi ve selemeden daha kıymetli birisini yaratmadı. Allah’ın ondan büyük dostu yok, adeta onu sevmek için yarattı. Bunun lamı cimi yok. Ama bir şey daha gördük; Allah ona ettiğini de kimseye etmedi. Neden? Çünkü Allah o sevginin bedelini dünyada vereceğim dememişti. Sevginin bedeli için ona Adn cennetleri hazırladı. *إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُوْثَرَ* bu sure ne zaman indi? Aç kaldığı Şib’a vadisinde ashâbı ile beraber ağaç kabuğu yiyip doymaya çalıştıkları zaman Cebrail geldi merak etme bu durumlar düzelecek, mallarınız olacak yiyeceksiniz, içeksiz demedi. Aç susuz kıvranıyorlar. Dövülmüşler kırbaşılanmışlar. Ashâbın çoğu Habeşistan’a hicret etmiş. Cebrail o kaos ortamında geldi, *إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُوْثَرَ*, *إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُوْثَرَ* Sana Allah Kevser verdi sen buranın suyunu bırak, dedi. Biz burada içmek istiyoruz deseydi bu sorunlar devam etmeyecekti. Eğer Allah’tan Kevser istediysen birazını bu dünyaya termosu koyup gönderin mi diyeceksin. Burası Kevser’den içme yeri değil. Kevser’i hak etmek yeridir. Allah bu imtihanı ona bile böyle tabii etti. Sen, ben haddimizi bilmemiz gerekmez mi? Ağzımıza, kulağımıza dikkat etmemiz gerekmez mi? Allah’tan nasıl şikâyet ederiz, mü’min olduk

başımıza belalar bulaştı diye düşünebilir miyiz? Bela istemeyiz. Belanın sebeplerini kurutmak isteriz. Bela aramak yasaktır. Ama gelince de göndereni de biliriz. ‘‘Ey Siyonizm o belanın sebebi sen değilsin ey melun. Sen ki kendi gölgenden de korkarsın. Sen kendini bile kabul etmiş bir mahlûk değilsin. Ne korkacağım be senden. Be Yahudi seni göndereni ben tanıyorum. Ben senin kim olduğunu bilirim.’’ İşte iman budur. O bile böyle yaşadı. Bu izzeti ile Rabb’ine gitti. Eğrilip, kıvrılmadı, kadın dövmedi. Çocukları vefat edince matem tutmadı. Hatta ashâbıyla çok derin meseleler konuşurken kızı ‘‘Ya Resulullah son torunun da gidiyor gel.’’ diye haber gönderdi. Haberciye, söyleyin ‘‘Sabretsin dünya Allah’ındır. Merak etmesin.’’ dedi. Sonra bitti, gel denince o ölmüş çocuğu kucağına almak üzere gitti. Hüngür hüngür ağladı ama. Hem ağladı hem de davasını güttü. Onun peşindeyse yol yordam belli. Başka bir metod varsa elbette onu da güderiz. Ama Allah;

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ Sizin en güzel örneğiniz Resulullah’tadır, dedi. Onu sadece sakal da mı örnek alacağız? Öğlenin sünnetinin nasıl kılınacağını elbette ondan öğreneceğiz, sabrı da ondan öğreneceğiz. Aile düzenini de ondan öğreneceğiz haccı da ondan öğreneceğiz, cihadı da küfre karşı kıyam etmeyi de ondan öğreneceğiz, günün birinde sana canım kurban olsun anam babam kurban olsun ya Resulullah diyenlerden biri bir vefasızlık yaparsa da vakfi kapatıp gitmeyeceğiz. Çünkü o da vakfını kapatıp gitmemişti. Durumu düzeltip yolumuza devam edeceğiz.

Velhamdülillahi Rabbi’l alemin